

(B. Christensen) er der indbragt et Andragende fra 42 Fiskere i Middelfart mod et Opgivende til Indenrigsministeriet fra Krydstoldvæsenet i Lillebelt om Vaab, for Bibeholdelsen af Vaabfiskeriet og en hensigtsmæssigere Bestemmelse om Fiske-tiden, Massesjørelsen og Bægt. Det vil blive overgivet til Udvalget for Andragender.

Den ene Sag paa Dagsordenen er opført eventuelt, fordi det dengang den blev opført, ikke kunde vides, om Betænkningen vilde foreligge i rette Tid. Dette er sket, og Sagen kan altsaa foretages.

Man gik altsaa til den ene Sag paa Dagsordenen, som var:

Enefte Behandling af: Indstillingen fra Udvalget for Andragender.

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 13 ff.)

Formanden (Krabbe): Der er kun een Indstilling fra Udvalget, og der er intet Forslag stillet af andre Medlemmer. Der foreligger altsaa kun til Forhandling den ene Indstilling, med Hensyn til hvilken jeg skal bemærke, at der paa det omdelte Blad ved en Trykfeil staar 42 istedetfor 43.

Ordføreren (Lauber): Udvalget for Andragender har i denne Samling havt adskillige Andragender til Behandling, som ellers pleie at henvises til Finantsudvalget, hvilket har sin Aarsag i, at der i denne Samling ikke er nedsat noget Finantsudvalg. Om alle de Andragender af den omhandlede Natur har Udvalget imidlertid ikke fundet Anledning til at gjøre Indstilling. Det har kun gjort Indstilling om et ene Andragende, det under Nr. 1 i Betænkningen fra 43 Fiskere af Grenaa og Omegn, hvilket angaar det i forrige Samling indbragte Fiskeri-Lovforslag. Der indkom i forrige Samling en stor Mængde Andragender om denne Sag, omtrent 40, hvilke bleve indbragte her i Folkethinget, uagtet Sagen var til Forhandling i Landsthinget; men de bleve af Udvalget for Andragender med Formandens Samtykke oversendte til Landsthingets Fiskeriudvalg, og der blev der taget Hensyn til dem i den af dette Udvalg afgivne Betænkning. Jeg hører nu, at Indenrigsministeren senere gennem Bureauet har udbedt sig Andragenderne tilstillede for at kunne tage Hensyn til dem ved Fiskerilovens Udarbejdelse til Forelæggelse i næste Samling, og det har derfor altsaa været overskjødigt at gjøre

særlig Indstilling derom. Den ene Formand anmeldte nylig et Andragende af lignende Natur, der er indbragt fra Middelfart, og jeg har været i Stand til i Forveien at gjøre mig bekendt dermed. Det er af samme Natur som de Andragender, der indbragtes i forrige Samling, idet det omhandler de Sager, som have været under Forhandling under Fiskeriloven, og jeg tør maasse antage, at Bureauet vil tilstille Indenrigsministeren dette Andragende paa samme Maade som de øvrige uden særlig Henviisning. Det Andragende, hvormed her er Tale, gaar dels i samme Retning som de øvrige Andragender, der ere indkomne i forrige Samling, idet det omhandler de almindelige Bestemmelser for Fiskeri, kort sagt overhovedet de Punkter, hvormed Fiskeriloven handler; men desuden findes der deri berørt et særligt Punkt, hvortil der ikke er taget nærmere Hensyn i Fiskeriloven, og som, saa vidt jeg veed, heller ikke har været Gjenstand for Forhandling hverken i eller udenfor Rigsdagen i forrige Samling. Det er af denne Aarsag, at nærværende Udvalg har ment at burde gjøre særlig Henviisning om dette Andragende, forskjellig fra de øvrige. Der oplyses i Andragendet, at der i Omegnen af Grenaa hidtil ikke har været lagt Hindringer i Veien for Fiskerne til at landdrage og tørre deres Fiskeredstaber paa Strandbredden paa den aabne Kyst før sidste Efteraar, og at Forstranden og Strandbredden er af den Besskaffenhed, at der heller ikke er Grund der-til, thi der ligger et Terrain af 40 til 50 Alen fra Vandet til den egentlige Jord, hvilket paa hele Kyststrækningen er overskyttet af Sand, Tang og Sten. Naar undtages enkelte Steder paa denne Strækning, have Fiskerne, som der er bemærket i Andragendet, hidtil uden nogen Aftale eller juridisk Ret kunnet landdrage og tørre deres Fiskeredstaber saa langt tilbage i Tiden, som menneskelig Grundring kan række; men sidste Efteraar blev der lagt Hindringer i Veien derfor af en Grundeier, som krævede Afgift af de paagældende Fiskere, og deraf udspandt der sig en RetsSag, som Fiskerne maatte tabe, idet de som sagt ikke have nogen juridisk Ret. Dette er et Forhold, som vistnok ikke er eneStaende, og naar der oplyses for denne Kyststræknings Vedkommende, at den vender ud imod det aabne Hav, og at det saaledes er af stor Vigtighed, at man ikke er henvisst til et ofte fjernt liggende Landgangssted for der at kunne føre sine Vaade i Land, vil det ses, at der maasse turde være Anledning til at træffe visse almindelige Foranstaltninger for i slige Tilfælde at gjøre det muligt, at Fiskerne kunne faae en lettere Udgang til at gaa i Land. Det er ofte, ja maasse endog paa de fleste Steder Tilfældet, at Fiskerne hverken have Eiendoms- eller Brugsret til nogensomhelst Del af Kysten, men at de ere henvisste til at seile ud fra og ind til fremmed Mands Grund, og der lægges da i Almindelighed heller ikke Hindringer veien derfor;